

Knowledge Management

ปีการศึกษา 2559

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ และบทความวิจัย และห้องเรียนในศตวรรษที่ 21

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

คำนำ

หนังสือเล่มเล็กสรุปลงข้อความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของปีการศึกษา 2559 เล่มนี้ เป็นการสรุปลงข้อความรู้จากกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างอาจารย์ในคณะครุศาสตร์และผู้ที่มิประสบความสำเร็จทั้งด้านการผลิตบัณฑิตและด้านการวิจัย ซึ่งการผลิตบัณฑิตแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่อง “ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21” และด้านการวิจัยเรื่อง “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย” จากการจัดกิจกรรมจะมีการถอดบทเรียนจากเรื่องเล่า ประสบการณ์ และมีการสรุปลงข้อความรู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดี

คณะกรรมการจัดการความรู้
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	1
สารบัญ	2
บทนำ	3
องค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21”	5
สรุปห้องเรียนในศตวรรษที่ 21	11
สรุปองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย”	12
สรุปเทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย	19
อ้างอิง	20

ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21

และ

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย

บทนำ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม การจัดการเรียนรู้ ผลิตและพัฒนาครูมืออาชีพสู่ท้องถิ่นและสังคม มีพันธกิจดังนี้

- 1) จัดการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้และทักษะทางวิชาการและวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม มีจิตอาสา มีทักษะการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี เพื่อเป็นที่พึ่งทางปัญญาแก่ท้องถิ่น
- 2) วิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการและการใช้ประโยชน์ของท้องถิ่นโดยการบูรณาการ การวิจัยเข้ากับการเรียนการสอนและ/หรือการบริการวิชาการ
- 3) ให้บริการ วิชาการและสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาโดยใช้วิธีการที่หลากหลายบนพื้นฐานของการปฏิบัติงานจริง (Work-Based Professional Development)
- 4) สืบสานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในคุณค่า ธรรมเนียมและภาคภูมิใจในวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศชาติ ส่งเสริมและสืบสานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
- 5) พัฒนาระบบการบริหารจัดการองค์กรแบบมีส่วนร่วมโดยใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อพัฒนาองค์กร

สู่ความเป็นเลิศ ทั้งนี้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางยังมีเป้าหมาย การพัฒนาด้านการผลิตบัณฑิตและการพัฒนานักศึกษา ด้านการวิจัย ด้านการ บริการวิชาการ ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม และด้านการบริหาร จัดการ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมาย พันธกิจ ประเด็นยุทธศาสตร์ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางและคณะครุศาสตร์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการ พัฒนางองค์กรไปสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ คณะครุศาสตร์จึงได้ดำเนินการ จัดการความรู้ที่มุ่งพัฒนาในด้านการจัดการเรียนการสอนและการวิจัย โดยได้ กำหนดขอบเขตของการจัดการความรู้ 2 ประเด็น คือ 1) ห้องเรียนในศตวรรษ ที่ 21 2) เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย โดยให้ คณาจารย์ในคณะครุศาสตร์ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้และเชิญผู้เชี่ยวชาญและมี ประสบการณ์ในหัวข้อดังกล่าวเข้าร่วมเล่าประสบการณ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ด้วย โดยหลังจากที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในแต่ละครั้งจะมีการถอดบทเรียน จากเรื่องเล่า ประสบการณ์ และมีการสรุปองค์ความรู้เพื่อเป็นแนวปฏิบัติที่ดีใน หัวข้อห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 และเทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและ บทความวิจัย

ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21

การจัดการเรียนการสอนถือเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดจนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองได้ ซึ่งต้องให้ได้ทั้งสาระวิชา และได้ทักษะ 3 ด้าน คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อและเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ เพื่อความสำเร็จทั้งด้านการงานและการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งจะต้องมีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และครูก็เป็นศูนย์กลางเช่นเดียวกันแต่ครูจะไม่ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้บรรยายอีกต่อไป แต่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ โดยที่นักเรียนกำลังเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ และครูทำหน้าที่เหมือนผู้ฝึกสอนช่วยนักเรียนโดยให้นักเรียนเป็นผู้ลงมือทำเอง นักเรียนจะเรียนรู้ที่จะใช้วิธีการสอบถาม (inquiry method) และเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับผู้อื่น นี่เป็นเพียงส่วนหนึ่งของโลกแห่งความเป็นจริงที่พวกเขาจะได้เรียนรู้ก่อนที่พวกเขาจะออกไปจากห้องเรียน ดังนั้นทางคณะครุศาสตร์จึงได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่องห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคณาจารย์คณะครุศาสตร์ ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากอาจารย์ประนอม วงศ์หมื่นรัตน์ ซึ่งท่านเป็นผู้มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning และยังเป็นผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็น Best

Practice ในปีการศึกษา 2558 อีกด้วยด้วย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้สามารถสรุป
แนวปฏิบัติที่ดีได้ดังนี้

ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 (Active Learning) จะต้องเน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญและเป็นการเรียนรู้แบบการลงมือปฏิบัติ สถาพร พงษ์อุดมกุล (2559) กล่าว
ว่า Active Learning เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เน้นกระบวนการเรียนรู้
มากกว่าเนื้อหาวิชา เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความรู้ หรือสร้างความรู้
ให้เกิดขึ้นในตนเอง ด้วยการลงมือปฏิบัติจริงผ่านสื่อหรือกิจกรรมการเรียนรู้ ที่มี
ครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวก ให้ผู้เรียนเกิดการ
เรียนรู้ขึ้น โดยกระบวนการคิดขั้นสูง กล่าวคือ ผู้เรียนมีการวิเคราะห์
สังเคราะห์ และการประเมินค่าจากสิ่งที่ได้รับจากกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้การ
เรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

ณัชชน แก้วชัยเจริญกิจ (2557) กล่าวว่าบทบาทของอาจารย์ผู้สอนใน
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning ควรเป็นดังนี้

1. สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริม
ให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วน
ร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

3. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย

5. วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหาและกิจกรรม

6. ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นห้องเรียน Active Learning ซึ่งจะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเป็นการเรียนรู้แบบการลงมือปฏิบัติ โดยครูผู้สอนจะเป็นเพียงผู้แนะนำ กระตุ้น หรืออำนวยความสะดวกเท่านั้น

จากการและเปลี่ยนเรียนรู้ของคณาจารย์คณะครุศาสตร์และอาจารย์
ประนอม วงศ์หมื่นรัตน์ ซึ่งท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการจัดการเรียนการ
สอนในรูปแบบ Active Learning ในวันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2560 ณ ห้องประชุม
ทองกวาว คณะครุศาสตร์ สามารถสรุปและถอดองค์ความรู้ในเรื่องของ
“ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21” ได้ดังนี้

ลักษณะของห้องเรียนในศตวรรษที่ 21

1. ครูเป็นผู้เอื้ออำนวยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและได้ลงมือปฏิบัติ
2. Sharing แลกเปลี่ยนและเรียนรู้
3. ห้องเรียนที่ไม่เน้นการบรรยายแต่สามารถนำความรู้สู่การปฏิบัติได้
4. ให้เด็กได้มีบทบาทจัด กระทำสิ่งที่เด็กกำลังเรียนอยู่
5. มีการแบ่งกลุ่มระดมความคิด และมีการแลกเปลี่ยนความคิดกลุ่ม
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิด ความเห็นที่ไม่เน้นถูกหรือผิด เพื่อให้เกิดประเด็นในการสนทนาหาข้อสรุปและได้รับความรู้ และประสบการณ์อันหลากหลาย
7. การฟัง การตั้งคำถาม และการมีส่วนร่วม
8. Active Learning, Active Teacher and Active Student
9. Happiness Classroom ห้องเรียนมีชีวิตชีวา

เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

สำหรับห้องเรียนในศตวรรษ ที่ 21

1. ผู้เรียนอ่านเนื้อหาที่จะเรียนก่อนในช่วงต้นคาบเรียนและให้ประเมินเนื้อหา และท้ายสุดตั้งคำถามแล้วให้ผู้เรียนตอบเพื่อเป็นการสรุปเนื้อหา และผู้สอนเขียนสรุปบนกระดานหลังจากนั้นเปิดโอกาสให้นักศึกษาเขียนเพิ่มเติมจากที่ผู้สอนเขียนได้

2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันในห้องเรียนโดยใช้การตั้งคำถาม แล้วท้ายสุดสรุปเป็น mind map เพื่อสรุปเนื้อหาและทำความเข้าใจร่วมกัน

3. มีการ Check in ในต้นคาบก่อนเริ่มเรียน และเป็นการเช็คความรู้ที่ได้เรียนมาแล้ว และก่อนจบคาบจะมีการ Check out เพื่อเป็นการตั้งสมาธิผู้เรียนและเช็คความรู้ผู้เรียนถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้ในคาบ

4. เรียนรู้เรื่องใกล้ตัว เช่น ละคร แล้วให้ผู้เรียนพูดถึงสิ่งที่ได้เรียนรู้จากละคร หลังจากนั้นจึงจะโยงเนื้อหาจากละครสู่เนื้อหาในบทเรียน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนจับกลุ่มเพื่อทำ AAR

5. แบ่งกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และแก้ปัญหาร่วมกัน โดยการดูคลิปวิดีโอหลังจากการเรียนเนื้อหามาแล้ว โดยที่ผู้สอนไม่พูดอะไรเลยให้ผู้เรียนได้เข้าใจด้วยตนเอง หลังจากนั้นผู้สอนใช้คำถาม

แล้วท้ายสุดผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนรู้จากคลิปวิดีโอกับเนื้อหาหรือทฤษฎีที่ได้เรียนมาแล้วย้อนมาสู่ประสบการณ์ของผู้เรียนเอง

6. ผู้เรียนค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนมาก่อน แล้วนำเนื้อหา มาปรับเพื่อจัดกิจกรรมให้เพื่อนในห้องได้ร่วมกิจกรรม และสรุป วิเคราะห์ ประเมินผลร่วมกัน

7. Active teacher ก่อนที่จะเป็นห้องเรียน Active learning ผู้สอน ต้องมีความกระตือรือร้นในการแสวงหาความรู้และพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนมีความสามารถที่จะเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วย ตนเอง

8. ห้องเรียนกลับด้าน ให้ผู้เรียนหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะเรียนแล้ว นำเสนอในห้องเรียน หลังจากนั้นผู้สอนสอนผ่านการวิพากษ์งานระหว่ผู้เรียน กับผู้เรียนและผู้เรียนกับผู้สอน

9. เปิดใจผู้เรียน ผู้สอนได้ให้แง่คิดและสร้างความสนใจเด็กด้วยกิจกรรม เพราะจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกอยากมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน

สรุปองค์ความรู้จากแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง

“ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21”

ห้องเรียนในศตวรรษที่ 21 จะเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้สอนจะเปรียบเสมือนผู้เอื้ออำนวยเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองและนำไปสู่การปฏิบัติได้จริงเมื่ออยู่นอกห้องเรียน มีการฟังอย่างตั้งใจ การค้นคว้าด้วยตนเอง การตั้งคำถาม ตลอดจนการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ในห้องเรียนจะต้องมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมและสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปใช้หรือไปปฏิบัติจริงในชีวิตประจำวัน หรือเป็นการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ก่อนที่จะจัดการเรียนการสอนแบบนี้ ผู้สอนจะต้องเป็น Active Learning ก่อนและคอยอำนวยความสะดวกและกระตุ้นผู้เรียนให้เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีความหมายและนำไปใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย

การวิจัยเป็นหนึ่งในเป้าหมายการพัฒนาของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปางพัฒนาระบบและกลไกการพัฒนางานวิจัยหรืองานสร้างสรรค์เพื่อสร้าง ส่งเสริมและควบคุมคุณภาพงานวิจัย การสร้างจิตสำนึกที่ดี มีคุณธรรมแก่นักวิจัย ตลอดจนการพัฒนางานวิจัยสู่ผลงานทางวิชาการ ดังนั้นทางคณะครุศาสตร์จึงได้จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย” ขึ้นเพื่อให้อาจารย์คณะครุศาสตร์ได้แนวทางในการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย เพื่อการตีพิมพ์ในวารสารต่าง ๆ และการนำเสนอในที่ประชุมวิชาการ ซึ่งการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้งนี้ ได้รับเกียรติจากศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ ซึ่งท่านเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในด้านการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัยร่วมเล่าประสบการณ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในครั้งนี้ด้วยซึ่งสรุปแนวปฏิบัติที่ดีในการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย ดังนี้

“บทความทางวิชาการ” หมายถึง งานเขียนหรือความเรียงที่ผู้เขียนประสงค์จะสื่อองค์ความรู้ หรือข้อค้นพบใหม่ๆ ทางวิชาการในสาขาวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเฉพาะ เช่น บทความวิจัย บทความเสนอแนวคิด หลักการและ/หรือแบบจำลอง (มนัส สุวรรณ, 2560)

ธรรมชาติของบทความทางวิชาการ

1. นำเสนอความรู้ที่ตั้งอยู่บนฐานวิชาการของสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง
2. ความรู้ที่นำเสนอต้องมีความถูกต้องและเชื่อถือได้ หรืออย่างน้อยที่สุดต้องมีแนวคิดหรือทฤษฎีสนับสนุน
3. เนื้อหาสาระที่นำเสนอต้องผ่านการประมวล หรือการสังเคราะห์ก่อนเรียบเรียงเชิงพรรณนาตามลำดับอย่างเหมาะสม
4. มีการวิเคราะห์ วิจารณ์ (ทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ) บนพื้นฐานทักษะความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้เขียน
5. มีการสรุปและอภิปรายผล รวมตลอดจนให้ข้อเสนอแนะที่จะนำไปสู่การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม

“บทความวิจัย” เป็นรูปแบบของความเรียงชนิดหนึ่งที่น่าเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย มาเขียนใหม่ในประเด็นที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ โดยผู้เขียนบทความวิจัย อาจเป็นเจ้าของผลงานวิจัยในเรื่องนั้น ๆ หรือเป็นผู้อ่านงานวิจัยในเรื่องนั้น ๆ แล้วพบประเด็นที่น่าสนใจจากงานวิจัยที่อ่าน แล้วนำประเด็นที่สนใจนั้นมาเขียนเป็นบทความวิจัยให้อ่านและเข้าใจได้ง่าย เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้นั้นให้แพร่หลายออกไป ข้อค้นพบจากงานวิจัยเรื่องหนึ่งๆ อาจมีหลายประเด็น แต่ในการเขียนบทความวิจัยสามารถนำข้อค้นพบเหล่านั้นมาเขียนเป็นบทความวิจัยเป็นเรื่อง ๆ ได้หลายเรื่อง (สมบุรณ์ บุญฤทธิ์, 2554)

ธรรมชาติของบทความวิจัย

1. มีความยาวจำกัด จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอต่อที่ประชุมวิชาการหรือลงตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ
2. เป็นเอกสารที่มีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์มากกว่ารายงานการวิจัยทั้งนี้เพราะผู้วิจัยสามารถเพิ่มเติมหรือตัดทอนบางส่วนของรายงานการวิจัยเพื่อการเผยแพร่ได้
3. มีคุณภาพที่เป็นมาตรฐานมากกว่ารายงานการวิจัยเพราะต้องทำให้อยู่ใน format ที่เป็นที่ยอมรับตามหลักสากล

องค์ประกอบของบทความทางวิชาการและบทความวิจัย

บทความทางวิชาการ	บทความวิจัย
1. ชื่อบทความ	1. ชื่อเรื่อง
2. ชื่อผู้เขียน	2. ชื่อผู้วิจัย
3. บทคัดย่อ และคำสำคัญ (abstract & keywords)	3. บทคัดย่อ/คำสำคัญ (abstract/keywords)
4. บทนำ/ความนำ	4. บทนำ/ความนำ
5. เนื้อเรื่อง (สาระสำคัญ/ความรู้ที่ ต้องการนำเสนอ)	5. วิธีดำเนินการวิจัย
6. บทสรุปและอภิปรายผล	6. ผลการวิจัย
7. เอกสารอ้างอิง หรือ บรรณานุกรม	7. อภิปรายผล
	8. เอกสารอ้างอิง หรือ บรรณานุกรม

จากการและเปลี่ยนเรียนรู้ของคณาจารย์คณะครุศาสตร์และ
ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.มนัส สุวรรณ ซึ่งท่านเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ ใน
วันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2560 ณ ห้องประชุมทองกวาว คณะครุศาสตร์ สามารถ
สรุปและถอดองค์ความรู้ในเรื่องของ “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ
และบทความวิจัย” ได้ดังนี้

แนวคิดและหลักการการเขียนบทความวิจัย

1. เนื้อหาต้องชัดเจน และแสดงให้เห็นถึงการตผลึกทางความคิด
2. สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่แก่นแกนของเนื้อหา
3. มีการจัดระเบียบทางความคิดซึ่งสะท้อนถึงความคิดของผู้ทำผลงาน
4. เป็นลักษณะของความเพิ่มพูน งอกเงย และต่อยอด (Organic)
5. ความแตกต่างจากของเดิม คือเกิดอะไรใหม่ ๆ องค์ความรู้ใหม่ ๆ
มุมมองใหม่ ๆ

เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ/บทความวิจัย

1. ดำเนินการตามระเบียบหรือข้อกำหนดของวารสารหรือที่ประชุม/สัมมนาวิชาการ
2. เนื้อหาสาระของบทความต้องสอดคล้องกับสาขาวิชาเฉพาะของวารสารหรือตรงกับ theme ของการประชุม/สัมมนาวิชาการ
3. บทความขาดความเป็นเอกภาพ (แต่ละองค์ประกอบไม่สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน)
4. มีความชัดเจนในการนำเสนอ/ครบกระบวนการของการทำวิจัย
5. ทำการประมวลสรุปเพื่อเขียนเป็นบทความและไม่นำเอาบทสุดท้ายมาปรับเขียน
6. โครงสร้างการเขียนดี ถูกต้อง เป็นไปตามลำดับ และมีความเป็นเหตุเป็นผล
7. มีลีลาการเขียน (writing style) ที่เป็นวิชาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนวนภาษา การแบ่งประโยค และการแบ่งวรรคตอน
8. เนื้อหาสาระที่นำเสนอต้องลึกซึ้งและถูกต้องตามหลักวิชาการ
9. มีความประณีตพิถีพิถันในการใช้ภาษา (คำนิ่งถึงหลักไวยากรณ์)
10. มีการวิเคราะห์ วิจัยและ/หรือการแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการ

การเผยแพร่บทความต้องคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้.....

- 1) สำรจวารสารวิชาการ หรือการประชุมสัมมนาวิชาการ ซึ่งบทความที่เขียนสามารถนำไปเผยแพร่ได้
- 2) ศึกษาและทบทวนระเบียบและข้อกำหนดของวารสาร (การประชุมสัมมนาทางวิชาการ) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาสาระ และรูปแบบ (format) ของบทความ
- 3) วางแผนการเขียนบทความอย่างเป็นระบบ (กำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบของบทความ กรอบเวลาที่จะเขียน และเวลาที่จะเผยแพร่)
- 4) การเขียนเป็นเรื่องของทักษะ ควรศึกษาหาความรู้และเพิ่มพูนทักษะด้วยการฝึกเขียนบ่อย ๆ และด้วยการอ่านบทความดี ๆ จากวารสารดี ๆ
- 5) ใช้ภาษาเขียนที่เป็นมาตรฐานวิชาการ ถูกต้องตามหลักภาษาศาสตร์
- 6) ตรวจสอบและตรวจทานสิ่งที่ได้เขียนแล้วในบทความหลายๆครั้ง เพื่อตัดทอนและ/หรือเพิ่มเติมสาระให้มีความถูกต้องและเหมาะสม
- 7) กรณีของบทความทางวิชาการ ต้องไม่ลืมนส่วนที่เป็นบทวิเคราะห์วิจารณ์และการแสดงความคิดเห็นบนพื้นฐานของหลักวิชาการ
- 8) กรณีของบทความวิจัย ต้องเป็นการเรียบเรียงในลักษณะของการประมวลสรุปจากรายงานการวิจัย มิใช่การนำเอาบทสุดท้ายมานำเสนอ
- 9) นำเสนอเนื้อหาสาระโดยปราศจากอคติ ตรงไปตรง

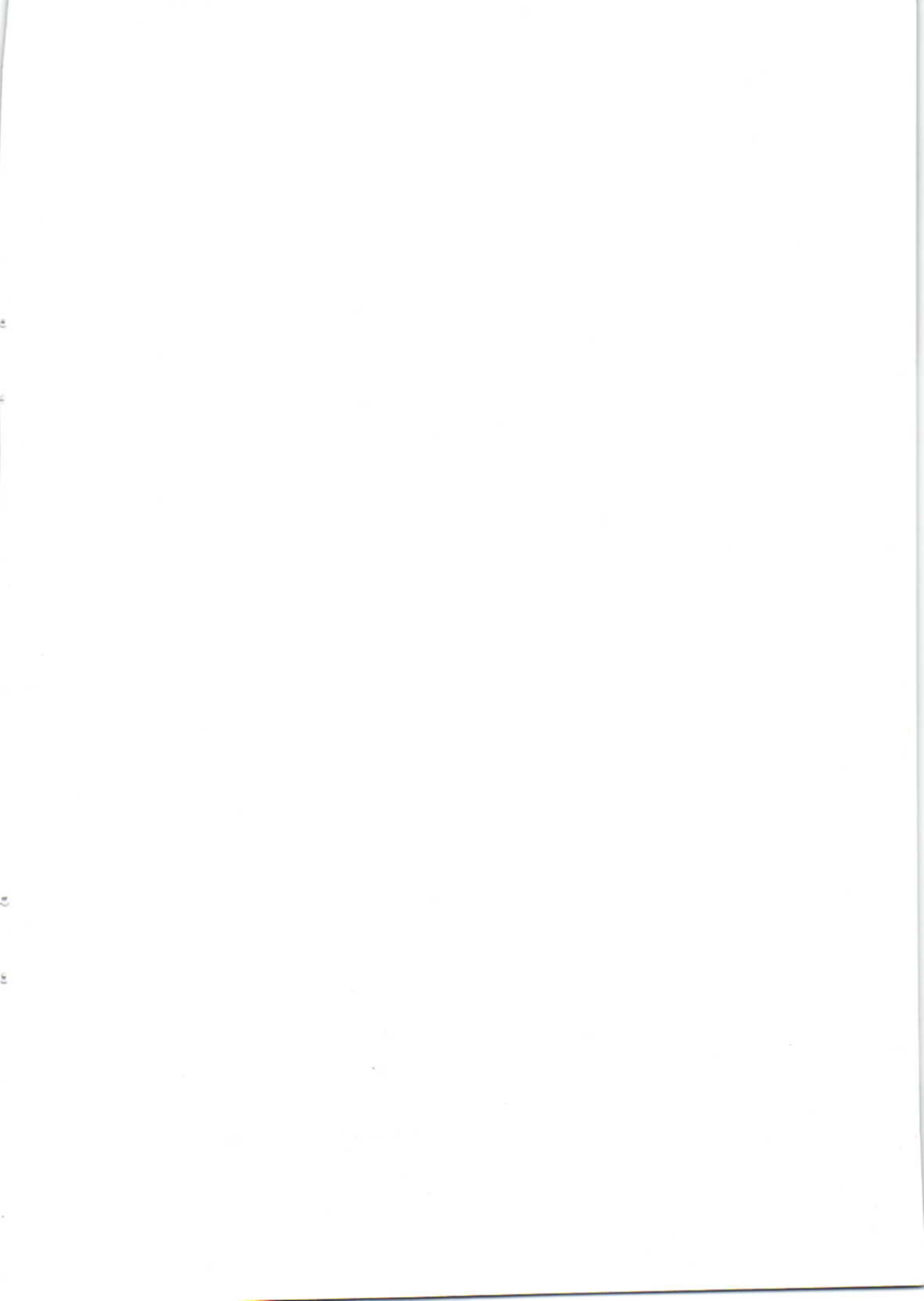
สรุปองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เรื่อง “เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย”

การเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัยมีประเด็นที่สำคัญดังนี้ บทความทางวิชาการจะต้องเป็นประเด็นที่อยู่ในกรอบความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของผู้เขียน เป็นประเด็นที่มีความแปลกใหม่ ทันสมัย และอยู่ในความสนใจของคนทั่วไปและเป็นประเด็นที่สามารถยืนยันความน่าเชื่อถือได้ด้วยข้อมูลเชิงประจักษ์หรือมีแนวคิดทฤษฎีสนับสนุน เป็นประเด็นที่สามารถสร้างเสริมความรู้และความแตกฉานทางวิชาการให้กับทั้งผู้เขียนและผู้อ่าน

บทความวิจัยเป็นเอกสารความเรียงที่ได้มาจากการประมวลสรุป รายงานการวิจัยเป็นเอกสารที่มีความทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์มากกว่า รายงานการวิจัย ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยสามารถเพิ่มเติมหรือตัดทอนบางส่วนของ รายงานการวิจัยเพื่อการเผยแพร่ได้ และมีคุณภาพที่เป็นมาตรฐานมากกว่า รายงานการวิจัยเพราะต้องทำให้เป็นที่ยอมรับตามหลักสากล เนื้อหาสาระของ บทความต้องสอดคล้องกับสาขาวิชาเฉพาะของวารสารหรือตรงกับ theme ของการประชุม/สัมมนาวิชาการและมีความชัดเจนในการนำเสนอ

อ้างอิง

- ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ. (2557). **Active Learning การเรียนรู้แบบลงมือทำ (ปฏิบัติ)**. เข้าถึงจาก <https://parnward8info.wordpress.com>.
- มนัส สุวรรณ. (2560). **เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการและบทความวิจัย**. เอกสารประกอบการบรรยาย.
- สถาพร พงษ์พิบูล. (2559). **การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning**. เข้าถึงจาก http://km.buu.ac.th/article/frontend/article_detail.
- สมบูรณ์ บุญฤทธิ์. (2554). **สถิติเบื้องต้นและการวิจัย**. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

โทรศัพท์ 054-241303 โทรสาร 054-316748

มือถือ 083-5807665

E-mail : edulpru@gmail.com

เว็บไซต์คณะกรรมการ www.edulpru.com

ที่อยู่ เลขที่ 119 หมู่ 9 ถ.ลำปาง-แม่ทะ ต.ชนบท อ.เมือง จ.ลำปาง 52100